

Συναδέλφισσες , συνάδελφοι,

Ζούμε σε μια εποχή που τα μεγάλα λόγια και οι υποσχέσεις έχουν χάσει τη σημασία τους. Ωστόσο, επιτρέψτε μου να θέσω υπόψη σας κάποια βιογραφικά στοιχεία μου αλλά και απόψεις που αφορούν τη σχολή μας, το πανεπιστήμιο –γενικότερα το ελληνικό πανεπιστήμιο και την κοινωνία στο σύνολό της.

1. Για να με γνωρίσετε

Είμαι καθηγητής Λαογραφίας στο ΙΑΚΑ όπου υπηρετώ από τα μέσα Σεπτεμβρίου 2000. Με άλλα λόγια, έχω έντεκα (11) χρόνια στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Τα ερευνητικά και διδακτικά μου ενδιαφέροντα αναπτύσσονται γύρω από την πολιτισμική ταυτότητα και την έννοια της αλλαγής στις σύγχρονες συνθήκες. Διετέλεσα πρόεδρος του Τμήματος στη διετία 2006 – 2008 ενώ είχαν την ευθύνη για τη δημιουργία δικτύου Erasmus – Socrates στο ΙΑΚΑ.

Στο ελληνικό πανεπιστήμιο υπηρετώ 19 χρόνια. Πρωτοδιορίστηκα στο τότε Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης (με έδρα την Αλεξανδρούπολη) και μαζί με τους άλλους συναδέλφους αναλάβαμε την

ευθύνη της διαμόρφωσης της φυσιογνωμίας του Τμήματος. Υπηρέτησα οχτώ χρόνια στο τμήμα αυτό (1992 – 2000). Θεωρώ την περίοδο αυτή πολύ γόνιμη, καθώς είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω, να μοιραστώ αγωνίες και ανησυχίες αλλά και να συμβάλλω, στο μέτρο του δυνατού, στη δημιουργία ενός παιδαγωγικού τμήματος. Η συνεργασία με παιδαγωγούς και ψυχολόγους αλλά και η ανάγκη συνδυασμού θεωρίας και εκπαιδευτικής πρακτικής αποτέλεσε για μένα ένα πολύ χρήσιμο επιστημονικό κεφάλαιο, που με βοήθησε να αντιληφθώ το μέγεθος του έργου που παράγεται, την επιστημονικότητα των συναδέλφων αλλά και την ανάγκη σεβασμού και διεπιστημονικής συνεργασίας ως αναγκαίας προϋπόθεσης για αποτελεσματικότερο έργο στο πανεπιστήμιο. Έτσι, προσπαθούσα να ανασκευάσω, ως εκπρόσωπος στη σύγκλητο του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, την ανισότιμη αντιμετώπιση –από συναδέλφους άλλων τμημάτων του ΔΠΘ– και αξιολόγηση τόσο των συναδέλφων όσο και του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου στα Παιδαγωγικά Τμήματα.

Η παρουσία μου στο Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών επηρέασε ουσιαστικά την ερευνητική και επιστημονική μου δράση. Μέρος αυτής της δράσης είναι το συνέδριο «Από το παραμύθι στα κόμικς. Παράδοση και νεωτερικότητα», (συμμετείχαν 55 επιστήμονες με υπερεκπροσώπηση των παιδαγωγικών τμημάτων από όλη την Ελλάδα), του οποίου οι εισηγήσεις εκδόθηκαν ως ομότιτλος τόμος από τις εκδόσεις Οδυσσέας. Επίσης, τα βιβλία *Το λαϊκό παραμύθι* (Οδυσσέας), *Το παιδί στην παραδοσιακή και τη σύγχρονη κοινωνία* και *Ήταν ναι φορά κι έναν καιρό αλλά... μπορεί να γίνει και τώρα: Η εκπαίδευση ως χώρος διαμόρφωσης παραμυθιάδων* (Ελληνικά γράμματα). Το τελευταίο δε βιβλίο, είναι αποτέλεσμα έρευνας σε τέσσερα δημοτικά σχολεία στη Θεσσαλονίκη και τις Σάπες Ροδόπης (οι δασκάλες των τάξεων ανέλαβαν ενεργό ρόλο στην υλοποίηση του ερευνητικού προγράμματος). Όλα αυτά τα βιβλία συνεχίζουν να χρησιμοποιούνται βιβλιογραφικά και διδακτικά από πολλούς συναδέλφους σε παιδαγωγικά τμήμα (Αθήνα, Αλεξανδρούπολη, Ιωάννινα, Ρόδος).

Εάν, τέλος, κάποιος συνάδελφος ενδιαφέρεται για περισσότερες πληροφορίες για μένα μπορεί να βρει στο ιστολόγιό μου: www.evangelosavdikos.blogspot.com

2. Για το Πανεπιστήμιο

Όλοι βιώνουν με αισθήματα απογοήτευσης όσα συμβαίνουν στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Παρά την ανάγκη για αλλαγές που επιβάλλουν οι εποχές, σήμερα μπαίνουν θεμελιώδη ζητήματα που σχετίζονται με την ίδια την ύπαρξη του δημοσίου πανεπιστημίου. Υποστηρίζω κατηγορηματικά τον δημόσιο χαρακτήρα του ελληνικού πανεπιστημίου. Συμμερίζομαι τις απόψεις που εκφράζουν οι συνδικαλιστικοί μας φορείς αλλά και τα όσα λέγονται στις διαπροσωπικές επαφές. Σε περιόδους κρίσης μια κοινωνία οφείλει να επενδύσει ουσιαστικά στο εκπαιδευτικό σύστημα ώστε να δημιουργηθούν προϋποθέσεις ανάκαμψης. Αντιτίθεμαι στον ευτελισμό του εκπαιδευτικού έργου και στην απαξίωση των πανεπιστημιακών και της προσφοράς τους. Είναι αυτονόητη η συμπαρατάξη με όλους τους συναδέλφους αλλά και η υποστήριξη πρωτοβουλιών που στοχεύουν στην ανάδειξη της σημασίας της ανώτατης εκπαίδευσης. Το εύκολο είναι το ανάθεμα. Το δύσκολο είναι να σπάσουν τα στερεότυπα που θέλουν τον πανεπιστημιακό σχεδόν άεργο. Είναι μια πλάνη και χρειάζεται να καταπολεμηθεί προβάλλοντας ακόμη περισσότερο το έργο των συναδέλφων, ιδίως της Σχολής μας για την οποία συζητάμε.

3. Για τη Σχολή

Οι καιροί είναι κρίσιμοι. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε τι μορφή θα αποκτήσει η Σχολή. Ενδεχομένως η κοσμητεία να αποκτήσει περισσότερες αρμοδιότητες. Ό,τι και να γίνει, ο κοσμήτορας οφείλει να λειτουργήσει μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες. Τακτική σύγκλιση των οργάνων της κοσμητείας στην οποία θα τίθενται τα προς συζήτηση θέματα, αφού αυτά περάσουν από τις γενικές συνελεύσεις.

Εκείνο, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, που χρειαζόμαστε είναι η ουσιαστική λειτουργία μας ως Σχολής. Τα τμήματα είναι ισότιμα και χρειάζεται να ενισχυθεί η ερευνητική, διδακτική συνεργασία. Οφείλω να υπογραμμίσω ότι μένει ως ζητούμενο η διδακτική συνεργασία σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Η Σχολή μας διαθέτει επιστήμονες έγκυρους με λαμπρό επιστημονικό έργο και είναι καιρός να αξιοποιηθούν αυτές οι δυνατότητες. Το πώς θα γίνει θα προκύψει από συζητήσεις. Η οχτάχρονη εμπειρία μου από το Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών Θράκης· η ανάληψη διδακτικών καθηκόντων στο πρόγραμμα εξομοίωσης δασκάλων (Βόλος, Καρδίτσα, Λάρισα και Τρίκαλα), του οποίου την ευθύνη είχε το ΠΤΔΕ του πανεπιστημίου μας· η συμμετοχή μου στο Πρόγραμμα «Ένταξη Τσιγγανοπαίδων στο Σχολείο» (την ευθύνη είχε στην δεύτερη περίοδο συμμετοχής μου το ΠΤΔΕ του πανεπιστημίου μας)· η τακτική συμμετοχή μου σε εκλεκτορικά συναδέλφων και σε τριμελείς επιτροπές υποψηφίων διδασκόντων στα παιδαγωγικά τμήματα ανά την Ελλάδα· η υπερδεκαετής θητεία μου στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση ως φιλολόγου (Λαιμός Πρέσπας, Φλώρινα, Κορησσός Καστοριάς, Λευκάδα, Βόνιτσα, Πρέβεζα, Καναλάκι)· μου επέτρεψαν να έχω σαφή γνώση των προβλημάτων της μαχόμενης εκπαίδευσης, αλλά και να γνωρίσω και να εκτιμήσω σε βάθος τους συναδέλφους στα Παιδαγωγικά Τμήματα, καθώς και το επιστημονικό τους έργο. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει χώρος για προκαταλήψεις. Η Σχολή αποτελείται από ισότιμα τμήματα.

Πέρα από τα ζητήματα που ταλανίζουν την κοινωνία γενικότερα, υπάρχουν και τα θέματα της καθημερινότητας. Ένα τέτοιο είναι το κτηριακό. Οι γραμματείες και οι υπεύθυνοι για τα προγράμματα κάνουν αγώνα δρόμου για να ελιχθούν στις αντίξοες συνθήκες, γεγονός που προκαλεί κάποιες φορές εντάσεις. Πρέπει να συζητηθεί το θέμα με διάθεση να δοθεί λύση, στο βαθμό που αυτό εξαρτάται από εμάς.

4. Για τα μέλη ΕΕΔΠ , ΕΤΕΠ και τους φοιτητές

Όλοι έχουν τη θέση τους σε μια νέα κοσμητεία που πρέπει να εμφυσήσει αισιοδοξία. Θα υπάρξει τακτική συνεργασία και συναντήσεις με όλους τους φορείς αλλά και μεμονωμένα άτομα. Η πόρτα του γραφείου είναι πάντα ανοιχτή για όλους, ιδίως για τους φοιτητές.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,
Ζητώ την ψήφο σας και την εμπιστοσύνη σας.
Πιστεύω σε μια Κοσμητεία ανοιχτών θυρών.
Κανείς δεν αποκλείεται.

Βαγγέλης Αυδίκος